

Megnyílt a Zsolnay család- és gyártörténeti kiállítás a Zsolnay Kulturális Negyedben április 19-én. A mintegy 30 millió forintból rendezett kiállítás közel 400 műtárgyon keresztül mutatja be a családtagok életútját és munkásságát, a gyár történetét az első kemence megépítésétől napjainkig.

Április 20-tól látogatható a Zsolnay család- és gyártörténeti kiállítás, amely áttekintést ad az elmúlt bő másfél évszázad eseményeiről. A gyár története összekapcsolódik Magyarország történelmének fontos állomásaival. Alapítása a Bach-korszakban történt, felvirágzása az Osztrák-Magyar Monarchia vagyis a dualizmus korszakához kapcsolódott. Az első világháború és az azt követő békekötés megtörte a nagyívű fejlődést. A két világháború közötti időszak az újrakezdés és a modernizálás időszaka volt. Újabb fordulópontot jelentett az államosítás, a hagyományok megszakítása, majd a feltámasztásukra irányuló művészi-technikai kísérletek. A fiatal iparművészek új, modern formanyelvet honosítottak meg a gyár termékein, emellett egyre erősebben mutatkozott az igény a tradicionális technikák és formák megőrzésére is.

A gyártörténet egyúttal a Zsolnay család szerteágazó és izgalmas története. A köztudatban nagyon erősen él Zsolnay Vilmos, a zseniális keramikus alakja. A kiállítás emléket állít azoknak, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a gazdag örökség. Fia,
Zsolnay Miklós
kereskedő volt és üzletember, ő biztosította azt, hogy a gyár családi tulajdonban maradjon és megőrizhesse piaci vezető szerepét.

Zsolnay Júlia

tervezői munkássága jól ismert a közönség előtt, talán kevésbé ismert festőművészként. Nővére,

Zsolnay Teréz

tervezőként és a hagyaték összegyűjtésében, megőrzésében játszott kiemelkedő szerepet. Júlia férje,

Sikorski Tádé

nemcsak tervezőként, hanem építészként is beírta nevét a gyár történetébe.

Teréz Férje,

Mattyasovszky Jakab

geológusként is segítette apósa felfedezéseit.

A Zsolnay gyár a múlt századfordulón az Osztrák-Magyar Monarchia legnagyobb kerámiaüzeme volt, ahol használati és díszedényt, építészeti kerámiát és kályhacsempét, porcelánszigetelőt és kőagyag csöveket egyaránt gyártottak. 1902-től Budapesten, az Öv utcában is működött egy gyár, a Budapesti Porcelán Fajansz Rt., amely főként burkolólapot és szigetelőt gyártott, és amely az államosításig, 1948-ig családi tulajdonban volt és megőrizte önállóságát. A sikerekben jelentős része volt Zsolnay Vilmos találmányainak, amelyek közül a porcelánfajansz és az eozin technika világhírnevet szerzett a Zsolnay névnek, a pirogránit pedig egy egész építészeti irányzatot, a magyaros szecessziót inspirálta a múlt századfordulón.